

**УНИВЕРЗИТЕТ „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ – ШТИП
ПРАВЕН ФАКУЛТЕТ**

ISSN 1857-7229

**ГОДИШЕН ЗБОРНИК
YEARBOOK**

ГОДИНА 2

VOLUME II

**GOCE DELCEV UNIVERSITY – STIP
FACULTY OF LAW**

**ГОДИШЕН ЗБОРНИК
ПРАВЕН ФАКУЛТЕТ
YEARBOOK
FACULTY OF LAW**

За издавачот

Проф. д-р Јован Ананиев

Издавачки совет

Проф. д-р Саша Митрев
Проф. д-р Блажо Боев
Проф. д-р Лилјана Колева Гудева
Проф. д-р Јован Ананиев
Доц. д-р Љупчо Сотирски
М-р Ана Никодиновска Крстевска

Редациски одбор

Проф. д-р Јован Ананиев
Доц. д-р Љупчо Сотирски
Доц. д-р Борка Тушевска
М-р Ана Никодиновска Крстевска

Главен уредник

Проф. д-р Јован Ананиев

Одговорен уредник

Доц. д-р Љупчо Сотирски

Јазично уредување

Даница Гавриловска-Атанасовска
(македонски јазик)

Техничко уредување

Славе Димитров
Благој Михов

Печати

Печатница „2-ри Август“ - Штип
Тираж - 300 примероци

Редакција и администрација

Универзитет „Гоце Делчев“ - Штип
Правен факултет
ул. „Крсте Мисирков“ бб
п. фах 201, 2000 Штип
Р. Македонија

Editorial board

Prof. Saša Mitrev, Ph.D
Prof. Blazo Boev, Ph.D.
Prof. Liljana Koleva Gudeva, Ph.D.
Prof. Jovan Ananiev, Ph. D
Ass. Prof. Ljupčo Sotirovski, Ph. D
Ana Nikodinovska Krstevska, M.A.

Editorial staff

Prof. Jovan Ananiev, Ph. D
Ass. Prof. Ljupčo Sotirovski, Ph. D
Ass. Prof. Borka Tuševska, Ph. D
Ana Nikodinovska Krstevska, M.A.

Managing editor

Prof. Jovan Ananiev, Ph. D

Editor in chief

Ass. Prof. Ljupčo Sotirovski, Ph. D

Language editor

Danica Gavrilovska-Atanasovska
(Macedonian)

Technical editor

Slave Dimitrov
Blagoj Mihov

Printing

„Vtori Avgust“ - Stip
Printing No 300

Address of the editorial office

Goce Delcev University – Stip
Faculty of law
Krste Misirkov b.b.
PO box 201, 2000 Stip,
R. of Macedonia

СОДРЖИНА

д-р Јован АНАНИЕВ Анализа на демократскиот капацитет на единиците на локалната самоуправа во Република Македонија	5
д-р Марко АНДОНОВ Некои аспекти на застапувањето на акционерите согласно законот за трговски друштва	21
м-р Димитар АПАСИЕВ Ius Naturale подзаборавениот правец во философијата на правото	33
м-р Владимир АРСОВ Големата повелба за народите од 1215 година. Историски развој и нејзиното значење за развојот на уставното право како гранка на правото во Англија и светот	53
д-р Снежана БИЛИЌ-СОТИРОСКА Потребата од промена на компетенциите во развојот на човечките ресурси во постресецкиот период	65
д-р Ненад ГАВРИЛОВИЌ Концептуални постановки на непосредното и посредното застапништво, vis-à-vis откриеното и неоткриеното застапништво	77
м-р Илија ГРУЕВСКИ Технологијата како фактор на економскиот раст низ правците на економската теорија	105
м-р Олга ЃУРКОВА Влијанието на римскиот казненоправен систем врз модерните казнени системи	117
м-р Кристина МИШЕВА Ликвидација на отворени инвестициски фондови	127
д-р Андон МАЈХОШЕВ Правно уредување на плата во меѓународните инструменти и во националното законодавство на Република Македонија	137
м-р Марија РАДЕВСКА Концепт на нематеријална штета – правна регулатива и правни тенденции	147
м-р Ана НИКОДИНОВСКА КРСТЕВСКА Концептот на нормативна моќ на Европската унија	163
д-р Страшко СТОЈАНОВСКИ Основни претпоставки за поставеноста на правниот систем во рамките на доцноосманлиската империја	173
д-р Борка ТУШЕВСКА Мерки на одбрана на акционерските друштва од преземање контрола	189

НЕКОИ АСПЕКТИ НА ЗАСТАПУВАЊЕТО НА АКЦИОНЕРИТЕ СОГЛАСНО ЗАКОНОТ ЗА ТРГОВСКИ ДРУШТВА¹

Апстракт: Во модерното право на друштвата на ниво на принцип е издигнато правилото дека акционерот не мора лично да учествува во работата на собранието на акционерското друштво. Во оваа смисла, акционерот може без особени ограничувања, вршењето на неговите права во собранието на акционерското друштво да му ги довери на полномошник, кој во негово име и за негова сметка ќе ги врши сите права и обврски што акционерот ги има во собранието на друштвото. Овој труд е генерално посветен на проблематиката на застапувањето на акционерите, преку разгледување и анализа на нормативните решенија на Законот за трговски друштва од 1996 година, како и актуелниот Закон за трговски друштва од 2004 година, со сите нивни измени и дополнувања. Во трудот особено се анализираат извесните аномалии и злоупотреби кои се јавија при практичната имплементација на законските одредби со кои се уредува прашањето за застапување на акционерите и назначување на полномошник на акционер на собрание на акционерското друштво. Едновременно, авторот го презентира и сопствениот став во насока на подобрување на предметната регулатива, ставајќи акцент и на последните измени и дополнувања на Законот за трговски друштва кои се однесуваат на конкретната проблематика, со што е направено целосно хармонизирање со актуелната европска регулатива од областа на правото на трговските друштва.

Клучни зборови: застапување, акционери, полномошно, собрание на акционерско друштво, Закон за трговски друштва

¹ Доцент на Факултетот за правни науки, Универзитет Американ колеџ - Скопје

SOME ASPECTS OF THE REPRESENTATION OF SHAREHOLDERS UNDER THE COMPANY LAW

Abstract: In modern Company Law, it was raised as a principle the rule that the shareholder does not have to personally participate in the assembly of the joint stock company. In this sense, the shareholder may, without particular limitations, the exercise of his rights in the assembly of the joint stock company to be delegated by the representative, who in his behalf and account will perform all the rights and obligations that the shareholder has in the assembly of the joint stock company. This paper is generally devoted to issues of representation of shareholders, through review and analysis of normative solutions of the Company Law from 1996 and the present Company Law from 2004, with all their amendments and modifications. The paper particularly analyzed certain anomalies and abuses that arose in the practical implementation of legal provisions governing the issue of representation of shareholders and the appointment of a representative at the assembly of shareholders. Simultaneously, the author presents his own position in order to improve the specific regulation, placing an emphasis on recent amendments and modifications to the Company Law, which is completely harmonized with current European regulations in the field of Company Law.

Key words: *representation, shareholders, proxy, assembly of a joint stock company, Company Law*

Вовед

Едно од најчувствителните прашања во доменот на акционерството во Република Македонија во изминатите години, пред донесувањето на Законот за трговски друштва во 2004 година, беше токму застапувањето на акционерите, односно опстојувањето на таканаречените акционерски договори. Токму тоа беше и главната причина за создавањето на овој труд во кој ќе бидат опфатени најзначајните аспекти од проблематиката на застапување на акционерите, почнувајќи од нормативните решенија на Законот за трговски друштва од 1996 година и неговите подоцнежни измени и дополнувања, преку значително подобрениот концепт на регулирање на ова прашање во Законот за трговски друштва од 2004 година, па сè до неговите најнови измени и дополнувања од 2010 година.

На предметниот начин ќе може да се утврди развојот и созревањето на овој значаен правен институт од областа на правото на друштвата, во домашното законодавство и пракса.

1. Застапувањето на акционерите согласно со Законот за трговски друштва од 1996 година

Првиот македонски Закон за трговски друштва од 1996 година беше меѓу ретките што содржеше одредби за склучување на договор за вршење на сите или на извесни права од акциите. Така, согласно со член 292 од ЗТД од 1996 година, се даваше можност за склучување на договор со кој акционерите за определено време, но не подолго од пет години, можеа вршењето на сите или на извесни права од своите акции да им го доверат на еден или повеќе претставници.

Намерата на македонскиот законодавец беше на малцинските акционери да им се создаде можност за организирано влијание врз одлучувањето во акционерското друштво.² Таквата намера на законодавецот во практиката на акционерските друштва во РМ беше до крај изопачена и злоупотребена. Наместо коалицирање на малцинските акционери, склучувањето на договорите од овој вид доведе до пренесување на вршењето на правото на глас врз членовите на одборот на директори, односно на надзорниот и управниот одбор, а некаде и на мнозинските акционери.³

Со други зборови, овие т.н. акционерски договори станаа инструмент за префрлање на гласачката моќ на менаџментот без префрлање на сопственичките права. Ситуацијата дотолку повеќе беше усложнета со фактот дека во групата на акционери со коишто беа склучувани ваквите договори беа најчесто акционери кои се во работен однос во друштвата. Овие акционери беа изложени на големи притисоци и закани од страна на менаџментот на друштвата, за да пристапат односно склучат договори за доверување на вршењето на сите или на извесни права од своите акции на еден или повеќе претставници, најчесто од редовите на менаџерскиот тим на друштвата.

И покрај тоа што во Законот за трговски друштва од 1996 година имаше основа за надминување на договорите чијашто цел е префрлање на гласачкото право на менаџментот, сепак во пракса договорите беа на сила и не можеше еднострано да се раскинат. Имено, во член 348, став 2 од тогаш важечкиот ЗТД, беше определено дека членовите на одборот на директори, односно на надзорниот одбор и управниот одбор, можат да учествуваат во работата на собрание без право на глас, освен ако не се акционери.

² Проф. д-р Милан Недков, *Положбата на акционерот според Законот за трговски друштва*, Здружение на правници од стопанството, Скопје, 2005 година

³ Ibidem

Споменатата одредба ги овластува членовите на органот на управување и надзор да учествуваат во работата на собранието на акционерското друштво, иако не се акционери. Ако членовите на органот на управување и надзор не се акционери, тие не можат да учествуваат во гласањето по која било основа. Доколку истите се акционери, може да учествуваат во гласањето само врз основа на правото на глас содржано во акциите што се во нивна сопственост. Накусо, членовите на органите на управување и надзор не можат да учествуваат во гласањето на собранието во име и за сметка на акционер, односно акционери.⁴

Од наведеното, произлегува дека членовите на органот на управување и надзор не можат да ги вршат и извршуваат обврските преземени со договорот за доверување на вршењето на сите или на извесни права од акциите, доколку со акционерите имаат склучено таков вид на договор, согласно со Законот за трговски друштва од 1996 година.

Како што веќе нагласивме, ваквите договори суштествуваа во правната реалност во Република Македонија, од кои најголем дел од нив беа злоупотребувани заради остварување на потесни интереси на членовите на органите на управување на друштвата. Најчеста цел на злоупотреба беа токму малцинските акционери, како и акционерите кои воедно беа и вработени во друштвата. Искористувајќи ја нивната недоволна едуцираност во поглед на заштитата на своите акционерски права, менаџерите едноставно ги принудуваа овие акционери да склучуваат ваков вид на договори.

Ваквата практика наиде на отпор во домашната правна и поширока јавност, а истата беше критикувана и во документите на ОЕЦД посветени на корпоративното управување во Југоисточна Европа.⁵

Поради сето ова, Собранието на РМ на седницата одржана на 23 јули 2003 година донесе Закон за изменување и дополнување на Законот за трговски друштва („Сл. весник на РМ“ бр.51 од 31.7.2003 год.) со кој се измени членот 292 од Законот за трговски друштва од 1996 година. Измените се значајни од причина што дотогашниот договор се заменува со полномошно за вршење на сите или на одделни права од акциите и тоа со либерален начин на негово отповикување.

⁴ Д-р Милан Недков, д-р Тито Беличанец, *Право на друштвата* – втора книга, US-AID, Скопје 2008 година

⁵ *Бела книга на ОЕЦД за корпоративно управување во Југоисточна Европа*, Комисија за хартии од вредност, Скопје, 2003 година

Така, со овие законски измени се утврди дека акционерите можат сите или одделни права од своите акции да ги вршат сами или преку полномошник, со потпишување на писмено полномошно, заверено кај нотар. Ова полномошно акционерот можеше да го отповика во кое било време пред да се изврши гласањето и тоа со писмено отповикување на полномошното доставено до друштвото или со лично присуство и лично гласање.

Битно е да се нагласи дека член на одборот на директори, односно на надзорниот и управниот одбор не можеше да биде назначуван за полномошник на друг акционер во друштвото.

2. Главните дилеми и размислувања во врска со застапувањето на акционерите согласно со Законот за трговски друштва од 1996 година

Само по себе се наметнува прашањето дали со донесувањето на ваквите законски измени се решија сите проблеми што влечат корени од имплементирањето на членот 292 од ЗТД од 1996 година.

Прво и основно прашање кое се поставува е дали во случај на веќе склучени договори за пренесување на правото на глас, при што секако ќе се има предвид постоечката законска забрана за членовите на органите на управување да не можат да бидат назначувани за полномошници на акционерите, за да тие врз основа на овие договори кои се склучени пред влегувањето на ЗТД од 2004 година ќе имаат правно валидна основа врз чијашто основа ќе учествуваат на собранијата на акционерите, при што ќе ги застапуваат правата и интересите на другата „договорна страна” т.е. акционерите.

Второ, но не помалку значајно и важно прашање кое се наметнува е начинот односно постапката на истапување на акционерите од веќе склучените договори за уредување на меѓусебните односи на акционер кој го доверува управувањето и застапникот на кој му се доверува управувањето. Во врска со ова, треба да се истакне општиот принцип согласно со кој раскинувањето на договорот по својата суштина претставува престанок на договорот било со согласност на волјите на неговите страни, било со изјава на волјата на една од неговите страни, односно еднострано раскинување на договорот⁶.

За да дојде до еднострано раскинување поради неисполнување на двострано-обврзувачки договор, треба да се исполнат два услова и тоа:

⁶ Ibidem

едната страна да не ја извршува обврската предвидена во договорот и другата договорна страна, поради таквото неисполнување, да одлучила да го раскине договорот.

Едностраното раскинување на двострано-обврзувачките договори доведува до престанок на тие договори, по што договорните страни не се должни да ги извршуваат своите обврски, освен обврската за надоместок на штета.

Специфичноста на едностраното раскинување кај договорот за уредување на меѓусебните односи на акционер кој го доверува управувањето и застапникот кому му се доверува управувањето е во тоа што секој договарач може без отказан рок да истапи ако другиот договарач или застапник повреди некоја суштествена одредба од договорот. Воедно, истапувањето може да настане и доколку застапникот не ја исполнува обврската за известување на договарачите за својата работа најмалку еднаш во шест месеци.⁷

Од наведеното може да се заклучи дека услов за еднострано раскинување на овие договори, како што се предвидуваше според поранешната содржина на член 292 од Законот за трговски друштва од 1996 година, е неисполнувањето на некоја суштествена одредба на договорот, како што е обврската на застапникот за известување на договарачите за својата работа најмалку еднаш во шест месеци.

Во оваа пригода, неминовно заслужува внимание и една од најчестите правни дилеми кои се јавуваат со укинувањето на член 292 од Законот за трговски друштва од 1996 година. Имено, тоа е прашањето за правната судбина на веќе склучените договори за доверување на вршењето на сите или на извесни права од акциите.

Научната јавност е на став дека со укинувањето на наведените одредби не можеа да бидат укинати регуларно склучените договори. Овие договори ќе гзаснат со истекот на времето на кое биле склучени, што значи дека тие уште извесно време ќе суштествуваат во правниот живот на македонските акционерски друштва.⁸ Ова од таму што членот 292 дозволуваше овие договори да се склучуваат за период од најмногу пет години. Најголемиот дел од договорите беа склучувани токму за период

⁷ Една од обврските предвидени во член 292 од Законот за трговски друштва од 1996 година

⁸ Д-р Милан Недков, д-р Тито Беличанец, д-р Елена Градишки-Лазаревска, *Право на друштвата*, Правен факултет „Јустинијан Први“, Скопје, 2009 година

од пет години. Теоретски погледнато, договорите коишто се склучени во средината на 2003 година (непосредно пред да се укине членот 292), произведуваа правно дејство до средината на 2008 година.

Од сето наведено се наметнува дилемата дали можеби во преодните и завршни одредби од Законот за трговски друштва од 2004 година, требаше да се определи правната судбина на склучените договори за доверување на вршењето на сите или на извесни права од акциите, во смисла на нивно престанување со влегување во сила на Законот за трговски друштва. Со ваквиот евентуален потег во голема мера ќе се олеснеше на огромниот број на малцински акционери кои ги имаат доверено своите акции на управување со ваков вид на договори. Во ваква ситуација, единствено им преостанува можноста за еднострано раскинување, најчесто преку поведување на судска постапка, што имајќи ги предвид вкупните околности претставуваше реален проблем на оваа група акционери.

3. Застапувањето на акционерите согласно со Законот за трговски друштва од 2004 година

Како и да е, Законот за трговски друштва од 2004 година дефинитивно оди чекор напред, јасно забранувајќи во членот 392, назначување на полномошник на акционер на собрание, ако истиот е член на одборот на директори, управниот или надзорниот одбор на друштвото или близок член на семејството, член на органот на управување и надзорниот одбор на поврзани или зависни друштва или застапници по закон, како и други физички лица овластени од друштвото или од друго правно лице во сопственост на друштвото.

Од наведеното, може да се види дека законодавецот дава негативна енумерација во врска со определувањето на полномошник на акционер на собрание.

Воедно, во истиот член е определено дека полномошното важи само за едно собрание и истото може да биде еднострано раскинато во секое време, без наведување на причините, со доставување на писмено образложение до другата страна. Битна е да се спомене и одредбата од став 5 од членот 392, според која ако полномошното не содржи ограничување или налог, полномошникот може да гласа по сопствена определба, но секогаш водејќи сметка за интересите на акционерот кој го дал полномошното.

Правото да се назначи личен претставник кој ќе дејствува во името на акционерот, не би се сметало како значајно право за малцинските акционери. Во реални околности, тоа би се сметало како нормално и

вообичаено право својствено за секој акционер. Меѓутоа, со оглед на историјата на акционерски договори во Република Македонија, за која патем обрнавме внимание, забраната во членот 392 за доделување на полномошно и изричното право еднострано да се отповика истото е од особено значење за сите, а се разбира најмногу за малцинските акционери кои, како што беше нагласено, беа најмногу изложени на притисоци, злоупотреби и манипулации.

4. Последните измени и дополнувања на Законот за трговски друштва, посветени на застапувањето на акционерите

Говорејќи за членот 392 од Законот за трговски друштва, не може а да не се имаат предвид и најновите донесени измени во Законот за трговски друштва, со кои на некој начин се рекомпонира предметниот член⁹.

Конкретно, со измените на членот 392 од актуелниот ЗТД¹⁰, може да се констатира дека практично се врши извесно допрецизирање на веќе поставената нормативна рамка на истиот член. Така, ставот 1 од измените се дополнува во смисла на тоа дека полномошник на акционер на собрание може да биде физичко или правно лице коешто ќе учествува и ќе гласа на седницата на собранието во негово име. Во продолжение на наведениот став се допрецизира дека полномошникот ги ужива истите права како акционерот, вклучително и да се јави за збор, да води дискусија и да поставува прашања на седницата на собранието.

По наше мислење, ваквите права несомнено постојеа и согласно со дотогашното решение на членот 392, но законодавецот сметал дека треба таксативно да ги наброи и прецизира, што би можело да се каже дека е во принцип коректно решение.

Согласно со ставот 2 од истиот член, предвидена е една нова обврска за акционерот, а тоа е обврската да го информира акционерското друштво по писмен пат за назначувањето на полномошник на седницата на собранието на друштвото. Со ставот 3 од измените може да се каже дека на некој начин се реafirмира дотогашното решение од ставот 5 на членот 392, во смисла на тоа дека полномошникот може да гласа по сопствена определба, но секогаш водејќи сметка за интересите на акционерот кој му го дал полномошното. Слично е и усвоеното решение дека овластувањето на полномошник на собрание на друштвото се дава во писмена форма и

⁹ Закон за изменување и дополнување на Законот за трговски друштва, Сл. весник на РМ, бр. 42/2010

¹⁰ Ibidem

заверено на нотар, со претходна забелешка, ако со овој закон (ЗТД) не е пропишано поинаку. Карактеристична е и измената, согласно со која полномошното може да се даде само за една седница на собранието на друштвото, со што сметаме дека уште повеќе се зацврстува положбата, особено на малцинските акционери. Сепак, треба да се има предвид дека и дотогашното решение беше речиси идентично, со тоа што е нормирано дека полномошното, по правило, се издава за едно собрание. Како и да е, со усвоените измени дефинитивно се отстранува секаква можност за некаква дилема околу важноста на полномошното, што е секако позитивен момент, од аспект на заштитата на акционерските права.

Со ставот 7 од измените и дополнувањата на членот 392¹¹, исто така се предвиде една новина, а тоа е дека еден полномошник може да добие овластувања од повеќе акционери, при што бројот на акционери коишто можат да овластат едно лице не е ограничен. Во врска со ова, треба да се има предвид фактот дека и покрај тоа што дотогашното законско решение не предвидуваше ваква ситуација, според наше мислење, тоа никако не значеше дека ваквото постапување беше забрането.

Сосема непроменето, со одредени редакциски подобрувања на текстот, е и одредбата од став 10, согласно со која полномошното може да се откаже еднострано, без наведување на причините и од двете страни, со доставување на писмено известување до другата страна. Погоре, наведовме за огромната важност на ваквото законско решение за заштита на акционерите и нивните права, особено доколку се имаат предвид консеквенците во наведената смисла коишто се појавија во примената на првиот македонски ЗТД.

Во насока на уште поголемо конкретизирање на актуелното нормативно решение од членот 392, се востановува нов член 392-а, насловен како конфликт на интереси кај полномошникот. Практично, може да се констатира дека суштината на овој член ја имаше и во дотогашното решение, поточно во ставот 3 од член 392, кој погоре беше елабориран, со таа разлика што сега експлицитно се споменува и дефинира состојбата на конфликт на интереси, при што во споменатиот нов член се нормираат и определени ограничувања за назначување на полномошник на собрание кај друштвата чии акции котираат на берза, како и кај друштвата со посебни обврски за известување согласно со Законот за хартии од вредност.

Целосна новина во уредувањето на предметната проблематика со застапувањето претставуваат одредбите од членовите 392-б и 392-в. Во оваа смисла, согласно со член 392-б е дадена можност **акционерите во**

¹¹ Ibidem

друштвата кои котираат на берза и друштвата со посебни обврски за известување да можат да овластат полномошно во писмена форма, без обврска за нотарска заверка на истото. Треба да се има предвид дека ваквата можност воедно подразбира и обврска за акционерот да го извести друштвото во писмена форма за даденото полномошно. Во спротивно, ќе се смета дека акционерот воопшто не го дал полномошното. Понатаму, во истиот член е нормирано, би рекле, уште едно олеснување, како за акционерот така и за полномошникот, па и за друштвото, со можноста друштвото да може да изготви образец за давање полномошно во писмена форма, кое едноставно ќе биде пополнето со неопходните податоци од страна на акционерот кој го дава полномошното и полномошникот.

По наше мислење, чекор понапред се оди и со новиот член 392-в кој предвидува овластувањето на полномошникот да може да се прави и преку електронски пат, но повторно само кај **друштвата кои котираат на берза и друштвата со посебни обврски за известување согласно со Законот за хартии од вредност**. Единствена обврска на друштвата од споменатите категории е да обезбедат користење на електронски систем преку кој акционерите ќе може да се регистрираат, да овластуваат свои полномошници и конечно, на истите да им даваат инструкции за гласање на собранието на друштвото.

Заклучок

Со сигурност може да се констатира дека проблематиката поврзана со застапувањето на акционерите, останува и понатаму значајно прашање како од теоретски, така и практичен аспект. Анализата на домашното законодавство во оваа насока, покажа еволуција во подобрувањето на нормативната рамка поврзана со застапувањето на акционерите. Тоа доведе до значително подобрување на заштитата на акционерите и нивните права од нарушувања и злоупотреби.

Анализираните измени и дополнувања на Законот за трговските друштва едновременно го карактеризираат и продолжувањето на процесот на хармонизација на нашето законодавство од областа на правото на трговските друштва со релевантните европски директиви¹². Општ е впечатокот дека и најновите измени во делот на застапувањето на акционерите би требало да значат продолжување на трендот на квалитативно подобрување на заштитата на акционерските права, особено од аспект на малцинските акционери.

¹² Директива на ЕУ 32007L0036; Директива на ЕУ 32003L0058 и Директива на ЕУ 31977L0091

Како и да е, ќе биде неопходно да се види и практичната имплементација на напред коментираните измени и дополнувања во овој дел од Законот за трговски друштва, по што ќе може да се даде една уште порелевантна оценка за ефектите кои ќе произлезат.

Литература:

- Проф. д-р Милан Недков, *Положбата на акционерот според Законот за трговски друштва*, Здружение на правници од стопанството, Скопје, 2005 година.
- Д-р Милан Недков, д-р Тито Беличанец, *Право на друштвата-втора книга*, УСАИД, Скопје, 2008 година.
- Бела книга на ОЕЦД за корпоративно управување во Југоисточна Европа*, Комисија за хартии од вредност, Скопје 2003 година.
- Д-р Милан Недков, д-р Тито Беличанец, д-р Елена Градишки-Лазаревска, *Право на друштвата*, Правен факултет Јустинијан Први, Скопје, 2009 година.
- Закон за трговските друштва од 1996 година со измените и дополнувањата - (вон сила).
- Закон за трговските друштва (Сл. весник на РМ бр. 28/2004, 84/2005, 71/2006, 25/2007, 87/2008, 17/2009, 23/2009, 42/2010, 48/2010).
- Директива на ЕУ 32007L0036.
- Директива на ЕУ 32003L0058.
- Директива на ЕУ 31977L0091.